

Non scholae **Sed Vitae** discimus
Vereniging Vrienden Seniorenacademie HOVO Brabant

Museum Singer Laren en Slot Zuylen Met Sed Vitae op pad op 24 juni 2026

Op een snikhete dag vertrok de bus met een ietwat uitgedund gezelschap naar museum Singer voor de tentoonstelling **Meesterwerken uit Le Havre / Renoir, Monet, Dufy, Matisse e.a.** De treinstaking en de verwachte temperatuur zorgden ervoor dat enkele leden op het laatste moment (moesten) afhaken.

De bus vertrok gelukkig precies op tijd, want we verwachtten files op weg naar het noorden. Dat viel mee, we liepen slechts een kwartier uit op onze planning. Dat was niet erg: in de bus was het heel aangenaam vanwege de airco.

In het museum werden we ontvangen in de tuinkamer. Daar hadden we het rijk alleen, zowel voor de koffie met iets lekkers en de inleiding als voor de lunch. Ook deze ruimte en het museum waren gekoeld, zodat we het prima uithielden.

De inleidster vertelde hoe het komt dat een museum in Le Havre (**Musée d'art moderne André Malraux / MuMa Le Havre**) zoveel impressionistische werken bezit. De haven van de stad was booming eind

negentiende eeuw. Twee havenbaronnen investeerden hun geld in werken van plaatselijke kunstenaars. Ook bezochten schilders uit Parijs de stad geregeld. De nieuwe spoorlijn maakte het mogelijk snel in Le Havre te komen. Het beroemde schilderij van Monet, dat hij zelf 'Impression, soleil levant' noemde en dat hij in de haven van Le Havre schilderde, werd door een criticus als "slechts een impressie" betiteld. De kunstenaars namen dat toen als een geuzenaam over.

Na de inleiding bezochten we op eigen gelegenheid de tentoonstelling. Het was druk met bezoekers en rondleidsters. Af en toe konden we nog wat meepikken van de uitleg van hen.

Van de echte meesters zoals van Monet en Renoir hingen er maar heel weinig schilderijen, maar die behoorden wat mij betreft tot de beste, zoals het portret van **Nini Lopez door Renoir**. Ook hing er een mooi portret dat Berthe Morissot van haar dochtertje maakte. Van deze schilders had ik graag nog wat meer willen zien.

Er waren veel werken van een echte schilder uit Le Havre te zien: **Dufy**. Zijn werk deed mij eerder expressionistisch dan impressionistisch aan: veel verzadigde kleuren en een grovere penseelvoering.

Na ons bezoek aan de tentoonstelling – en voor sommigen aan de luxueuze museumwinkel – genoten we van de **lunch**. En toen was het tijd om weer in de airconditioned bus te stappen om naar Slot Zuylen te rijden. De bus kon helaas niet bij het kasteel komen, we moesten zo'n tweehonderd meter de oprijlaan af lopen. Gelukkig gaven de bomen schaduw.

In **Slot Zuylen** werden we ontvangen met een glaasje water. Heel welkom, want de temperatuur was buiten inmiddels tot wel 38 graden opgelopen. Gelukkig heeft het slot twee meter dikke muren, waardoor de warmte nog niet echt was doorgedrongen in de vertrekken.

Het slot bestaat al sinds de dertiende eeuw en in de huidige vorm sinds de vijftiende. Ook al zijn er daarna nog uitbreidingen geweest. In 1952 hebben de laatste bewoners het slot met alles erin verlaten en is het een museum geworden. Vooral het feit dat je je daardoor goed kon voorstellen hoe de familieleden zich in de kamers en gangen bewogen was extra interessant. We zagen een uitgebreide bibliotheek met prachtige boeken, al zijn de allerkostbaarste naar musea gegaan.

Ook bewonderden we een eetkamer met **luxe servies** dat speciaal gemaakt was voor een van de kasteelvrouwen. In de keuken, het domein van het personeel, zagen we de met ijzeren krammetjes gerepareerde afdankertjes van het servies. Bijzonder was een eikenhouten eetkamerstoel, gemaakt door een jonge Rietveld.

Helemaal boven zagen we nog de drie kamertjes die Belle van Zuylen bewoonde tot ze ging trouwen met haar Zwitserse huisleraar en naar Zwitserland verhuisde. Dat ze in haar eentje drie kamers ter beschikking had, geeft wel aan dat ze haar zin wist door te drijven. Haar zes broers en zussen hadden hooguit een kamer per persoon of deelden een kamer. Als oudste moest ze de honneurs waarnemen als kasteelvrouwe, omdat haar moeder jong overleed. Belle deed dat niet graag. Vandaar misschien.

gobelin

We besloten deze dag in het **koetshuis** met een drankje. Dat smaakte op zo'n warme dag. Om 17.00 u vertrok de – koele – bus weer richting Tilburg. Dit keer hadden we geen files onderweg zodat we op de geplande tijd van 18.30 u weer bij station Tilburg Universiteit arriveerden. We hadden een interessante dag en dankzij de airco in bus en museum was het programma ondanks de hitte goed te doen.

Verslag: Janine Roeffen

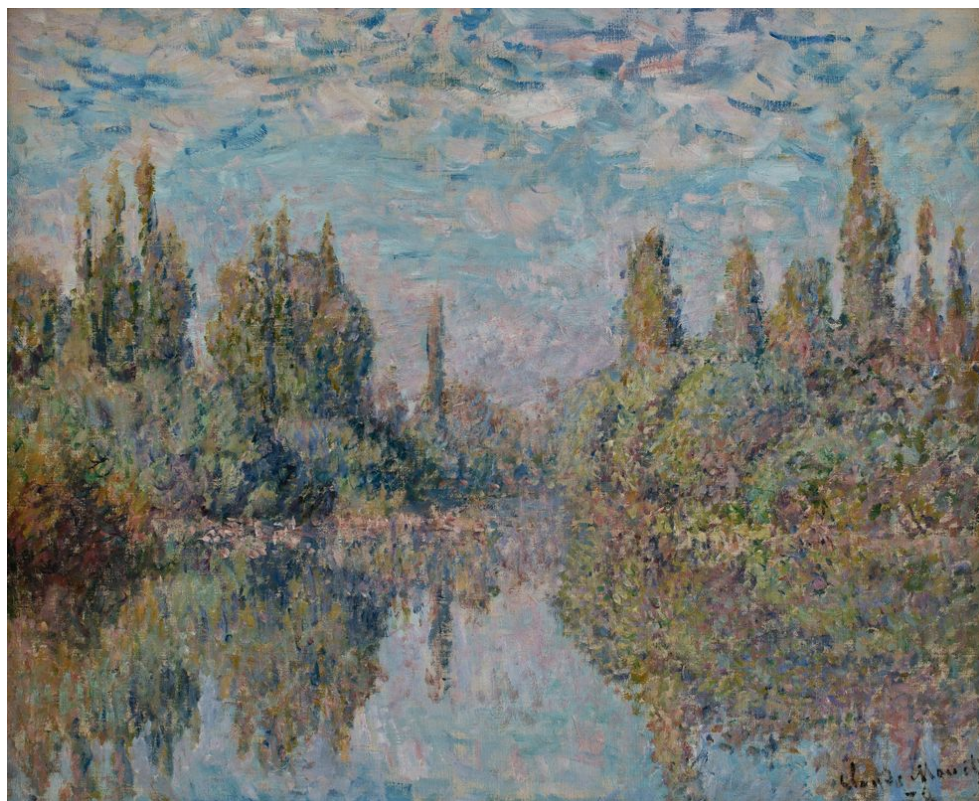
foto's Alphons Raaijmakers en websiet

foto impressie Museum Singer

Monet: La Seine à Vétheuil

foto impressie Slot Zuylen

